

Bemærkninger til lovforslaget.

Almindelige bemærkninger.

Lov nr. 179 af 23. juni 1932 om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Rigsdagstidende 1931-32, folketingstidende, sp. 42, 98, 4557, 5416, landstingstidende, sp. 1937, 1970, 1972, tillæg A, sp. 2069 (jfr. Rigsdagstidende 1929-30, tillæg A, sp. 2185), tillæg B, sp. 2101, 2505, tillæg C, sp. 2081, 2159) er senere ændret adskillige gange, senest ved lov nr. 142 af 1. april 1969 (Folketingstidende 1968-69, sp. 3260, 4062, 5154, 5306, tillæg A, sp. 3489, tillæg B, sp. 929, tillæg C, sp. 409) og lov nr. 333 af 18. juni 1969, § 7, stk. 1 (Folketingstidende 1968-69, sp. 2594, 3974, 7452, 7755, tillæg A, sp. 2849, tillæg B, sp. 2561, tillæg C, sp. 961).

Loven er bekendtgjort ved arbejdsministeriets bekendtgørelse nr. 172 af 28. april 1969. De mellemiggende ændringer er — bortset fra nedenstående to ændringslove — ikke medtaget her, da de er uden betydning for nærværende lovforslag.

I 1964 nedsatte regeringen et sagkyndigt udvalg — Udvalget af 1964 om arbejdsløshedsforsikringen — med den opgave at fremkomme med en vurdering af, om den dagældende lovgivning var tidsvarende som middel til at skabe social tryghed for lønmodtagerne, om forsikringens finansiering hvilede på en rimelig byrdefordeling mellem lønmodtagere indbyrdes, samt om forsikringsorganernes opbygning og funktioner imødekom de krav, der måtte stilles til effektivitet og smidighed. I udvalget blev såvel arbejdsmarkedets parter som arbejdsløskedskasserne repræsenteret.

På grundlag af de forslag, hvormed udvalget fremkom i en foreløbig betænkning, afgivet i oktober 1966, blev der ved lov nr. 40 af 22. februar 1967 (Folketingstidende 1966-67 (2. samling), sp. 60, 710, 1659 og 1731, tillæg A, sp. 1183, tillæg B, sp. 57, 66, tillæg C, sp. 165, 174) gennemført vidtgående ændringer i arbejdsløshedsloven. Sætserne for arbejdsløshedsunderstøttelsen blev forhøjet væsentligt, og medlemsbidraget blev gjort ensartet for arbejdsløsheds-kasser med samme understøttelses-sætser, således at bidraget er uafhængigt af ledigheden i såvel den enkelte kasse som i samfundet som helhed. I forbindelse hermed påtog det offentlige sig i forhold til kasserne og deres medlemmer ikke alene en forøget refusion af udgifterne under de daværende forhold med et forholdsvis lavt ledighedsniveau, men derudover tillige den fulde risiko for stigning i understøttelsesudgifterne som følge af forøgelse i ledigheden. Dette skete ved indførelsen af en refusionsordning, hvorefter hver kasse

til staten indbetaler det før nævnte i loven fastsatte medlemsbidrag, medens staten til arbejdsløsheds-kasserne udbetaler fuld refusion af de afholdte understøttelsesudgifter.

Det blev endelig ved § 4 i den nævnte lov fastsat, at arbejdsministeren inden udgangen af 1967 skulle fremsætte forslag til lov om overgang pr. 1. april 1968 til de offentlige arbejdsanvisningskontorer af de funktioner, der i henhold til arbejdsløshedsloven påhvilede de anerkendte arbejdsløsheds-kasser med hensyn til kontrol med og anvisning af arbejde til ledige medlemmer.

Disse ændringer i arbejdsløshedsloven blev vedtaget enstemmigt af folketinget.

Den 8. december 1967 fremsattes forslag i overensstemmelse med den foran nævnte § 4 for folketinget. Forslaget nåede ikke til realitetsbehandling i folketinget som følge af tingets opløsning og blev den 15. marts 1968 fremsat i uændret skikkelse. Loven blev vedtaget og stadfæstet som lov nr. 248 af 13. juni 1968 (Folketingstidende 1967-68, 2. samling, sp. 1164, 2233, 3692, 3930, tillæg A, sp. 2161, tillæg B, sp. 959, 1033, tillæg C, sp. 451). Samtidig vedtoges og stadfæstedes som lov nr. 249 af s. d. lov om privat arbejdsanvisning m. v. (Folketingstidende 1967-68, 2. samling, sp. 1164, 2233, 3692, 3930, tillæg A, sp. 2277, tillæg B, sp. 959, 1033, tillæg C, sp. 461).

Nærværende lovforslag bygger, for så vidt angår dets forslag angående arbejdsløshedsforsikring samt visse af de nedenfor nævnte fælles bestemmelser, på en betænkning, som i december 1969 er afgivet af udvalget af 1964 om arbejdsløshedsforsikringen.

Samtidig er der i lovforslagets afsnit om arbejdsformidlingen stillet forslag, der er en konsekvens af den gennemførte og forventede ændring af den kommunale og den sociale struktur og i øvrigt er et resultat af en påkrævet teknisk revision af de gældende bestemmelser.

Endelig er det — på grund af den sagligt nære sammenhæng mellem bestemmelserne i arbejdsløshedsloven og loven om privat arbejdsanvisning — fundet hensigtsmæssigt at sammenknytte de to love. Der er derfor stillet forslag om overførelse af reglerne i lov om privat arbejdsanvisning til arbejdsløshedsloven som dennes afsnit II.

Der er herefter i lovforslaget anvendt følgende systematik: I. Arbejdsformidling, II. Privat arbejdsanvisning m. v., III. Arbejdsløshedsforsikring, IV. Fælles bestemmelser og V. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.